

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੁਲਟ ਜੇ.ਜੇ.ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, AMB ਅਸਟੇਟ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਟਿੱਕਾ ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਕਰਤਾ

1952 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 41

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)-ਸੈਕਸ਼ਨ 88, ਆਰਡਰ 35, ਨਿਯਮ 5-ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ (1903 ਦਾ II)। ਸੈਕਸ਼ਨ 48-ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ ਸੂਟ-ਵਾਰਡਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48, ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1919 ਵਿੱਚ 4 ਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ। 1951 ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 (ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਵਾਰਡ ਦੇ ਪੁੱਤਰ) ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਈਮੇਜੀਨਿਚਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 3 ਤੋਂ 5 ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਪ੍ਰਾਈਮੇਜੀਨਿਚਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ

ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XXXV, ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਏਜੰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਖੁਦ ਵਾਰਡ ਹਨ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXV ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਨੂੰ ਕਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 470 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦਾ ਹੀ ਵਿਆਜ ਹੈ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਬਦਲ A.I.R ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ 1931 ਅਵਧ 177, ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

ਮੁਹੰਮਦ ਅਜ਼ੀਮ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸੈਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸਆਦਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਦਾ ਅਨੁਸਰਨ ਕੀਤਾ

ਸ੍ਰੀ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 18 ਦਸੰਬਰ 1951 ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਏ.ਸੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 1952 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 41 ਵਿਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 601-433-1 ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1919, ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਵਾਰਡਜ਼ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ, 1903 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜਸਵਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਰਘੂਨਾਥ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਮੀਆਂ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, ਸੰਤਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ

12 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ, ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼, ਅੰਬ ਅਸਟੇਟ, ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਤਹਿਤ, 1951 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 27 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰੇ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3, 4 ਅਤੇ 5 ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 5 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਮੁੱਢਲਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਰਡ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੰਵਰ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਕੀ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਪਲੀਡਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ?"

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੰਟਰਪਲੀਡਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

1951 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 27 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ

ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੰਟਰਪਲੀਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, 1951 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 27 ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਦੇਹਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

(a) ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਾਰਡਾਂ ਲਈ ਏਜੰਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXV ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਲੇੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਪਲੀਡਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।

ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXV ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"5. ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਨੂੰ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXV ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਵਾਰਡਜ਼ ਕੋਰਟ ਵਾਰਡਾਂ ਦਾ ਏਜੰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ (a) ਉਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ 'C' 'A' ਦੇ ਉਲਟ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ 'A' ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ (b) 'C' 'A' ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1951 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 27 ਵਿੱਚ, ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਖੁਦ ਵਾਰਡ ਹਨ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXV ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

"ਜਦੋਂ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਾਰਡਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰਡੈਂਸੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਲਾਵਾਰਿਸ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ, ਵਾਰਡਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੰਟਰਪਲੀਡਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 48 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੰਟਰ-ਪਲੀਡਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੰਟਰਪਲੀਡਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਇੰਟਰਪਲੀਡਰ ਸੂਟ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੂਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੇਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXXV 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਕੇਡ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 88 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 470 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 470 ਵਿੱਚ 'ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ 'ਕਰਜ਼' ਸ਼ਬਦ, ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਕਮ, ਚੱਲ ਜਾਂ ਅਚੱਲ' ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 1882 ਦੇ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 470 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਹਿੱਤ ਸਿਰਫ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦਾ ਹੈ', ਸ਼ਬਦ 'ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਖਰਚਿਆਂ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ' ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXXV, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, 1883 (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਰਡਰ LVII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ- ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਰਡਰ LVII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ ਸੂਟ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: -

(1) ਕਿਸੇ ਸਟੇਕ-ਹੋਲਡਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਪਲੀਡਰ; ਅਤੇ

(2) ਇੱਕ ਸੈਰਿਫ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏਜਿਊਜ਼ਮ ਜਨੇਰਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ।

ਆਰਡਰ LVII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਹਿੱਸਾ (a) ਕਿਸੇ ਸਟੇਕ-ਹੋਲਡਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਪਲੀਡਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ (b) ਸੈਰਿਫ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏਜਿਊਜ਼ਮ ਜਨੇਰਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

1882 ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 470 ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਾਨਾਵੱਤੀ, ਜੇ., ਮੁਹੰਮਦ ਅਜ਼ੀਮ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸੈਯਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸਆਦਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੇ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਐਕਟ 10, ਅਤੇ 1904 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਐਕਟ 1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਬੋਰਡ ਵਾਰਡ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਧਾਰਾਵਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜਾ ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੱਦੀਕ ਖਾਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 470 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਇੰਟਰ-ਪਲੀਡਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1899 ਦੇ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਜਾਇਦਾਦ, ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ (1912 ਦਾ 4) ਦੀ ਧਾਰਾ 48, ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਡਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1899 ਦਾ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਐਕਟ 3, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1882 ਦੇ ਐਕਟ 14 ਦੀ ਧਾਰਾ 470 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(40) ਵਿੱਚ, 'ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ 'ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹਿੱਤਧਾਰਕ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਤ ਹੈ', ਜੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। 1882 ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 470, ਮੁਹੰਮਦ ਅਜ਼ੀਮ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਸਆਦਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੰਪਲਿਕੇਸ਼ਨ ਬਾਰ ਇੰਟਰਪਲੇਡਰ ਸੂਟ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸੂਟ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਕਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਇੰਟਰਪ੍ਰੋਟਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਾਰਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਾਰਡਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਨੂੰ ਕਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਪਲੀਡਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ 1952 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 41 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ 18 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ 1951 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ: 27 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਨੰਬਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਣ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ

ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 9 ਨਵੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Ritu Translator